

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

În an . . . . . 180 Lei
Pe jumătate . . . . . 90 Lei
În America pe an 2 dolari.

iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

15 Maiu la Blaj

Scolile cari vin la Serbări

Până în ziua de 8 Maiu și-au anunțat sosirea la serbări următoarele școli:

1. Liceul „Aurel Vlaicu“ din Orăștie; 2. Liceul „George Barițiu“ din Cluj; 3. Liceul „Petru Maior“ din Gherla; 4. Liceul „Titu Maiorescu“ din Aiud; 5. Liceul „Mihail Eminescu“ din Satu Mare; 6. Liceul „Principele Carol“ din Gura Humorului, Bucovina; 7. Liceul „Ștefan cel Mare“, Suceava, Bucovina; 8. Liceul „Radu Negru“ din Făgăraș; 9. Liceul „Andrei Mureșan“ din Dej; 10. Liceul „Alexandru Papiu Ilarian“ din Târgu Mureș; 11. Gimnaziul de băieți, Oțele Mureșului; 12. Școala comercială superioară de băieți, Târgu Mureș; 13. Școala normală de băieți, Cluj; 14. Școala normală de băieți, Năsăud; 15. Gimnaziul de băieți, Diciosânmărtin; 16. Liceul „Mihail Viteazul“, București; 17. Liceul „Sf. Sava“ București; 18. Liceul „Regele Ferdinand“, Turda; 19. Liceul „Ștefan O. Iosif“ Odorhei; 20. Liceul „Decebal“ Deva; 21. Gimnaziul de băieți, Ineu; 22. Liceul „Timoteiu Cipariu, Dumbrăveni; 23. Liceul „Principele Nicolae“, Sighișoara; 24. Liceul „Emanoil Gojdu“, Oradea mare; 25. Liceul de stat, Petroșani; 26. Școala normală de băieți, Timișoara; 27. Gimnazul „Samuil Micu“, Șermeș; 28. Liceul „George Lazar“ București; 29. Liceul de băieți, Câmpina; 30. Școala normală de băieți, Făgăraș; 31. Gimnaziul de băieți, Huedin.

*
1. Școala normală de fete, Beiuș; 2. Liceul „Principesa Ileana“, Năsăud; 3. Liceul „Principesa Ileana“ Turda; 4. Școala medie de fete, Oțele Mureșului; 5. Școala normală de fete, Cluj; 6. Școala civilă de fete, Aiud; 7. Școala superioară de comerț, Aiud; 8. Școala normală de fete, Gherla.

*
1. Societatea „Avram Iancu dela Universitatea din Iași; 2. Centrul studențesc „Petru Maior“ din Cluj; 3. Cercul Cultural „Valea Târnavelor“, Cluj; 4. Școala de aeronautică, Medias.

Programul serbărilor.

Ziua I. Luni 14 Maiu 1928: 1. Primirea oaspeților. 2. Ora 8, Inceperea concurselor de gimnastică pe Câmpia Libertății. 3. Vizitarea așezămintelor de cultură din Blaj. 4. Masă comună. 5. Ora 15, Continuarea concursului. 6. Ora 20^{1/2}, Concert în sala de gimnastică.

Ziua II. Marți 15 Maiu 1928: 1. Serviciul divin. 2. Defilarea școlilor. 3. Festival la „Piatra Libertății“. 4. Pelerinaj la mormintele Tribunalilor în cimitir. 5. Producțiuni de gimnastică în Piața I. M. Clain. 6. Publicarea rezultatului dela concursuri, premiarea.

Adunarea dela Alba Iulia

Cum s'a desfășurat marea adunare dela Bălgărad din ziua de 6 Maiu

A arăta cum s'a desfășurat adunarea dela Alba Iulia din ziua de 6 Maiu, nu este lucru ușor. Nu este ușor, fiindcă nu doi ochi să fi avut cineva, ci zece, și totuș nu i-ar fi fost de ajuns, ca să poată cuprinde și încresta atâta îngrămădire de popor, atâta mulțime de steaguri treicore și table de comune, atâta mișcare și forot, ca atunci, într'o singură zi, la Bălgărad.

Părea că toate văile au apucat picioare și toți munții din zare și-au scuturat copacii de frunze, cari au fost luate de vânt și purtate spre Alba Iulia, ca să-și dea întâlnire sub zidurile cetății bătrâne.

Încă de Sâmbătă au început să curgă mulțimile

Pe drumurile cari duceau la Bălgărad se puteau vedea taberi întregi de țărani, cum se silesc să se apropie de cetatea lui Mihail Viteazul. Coloane lungi, cari veniau dinspre Cluj, dinspre Câmpie, dinspre Târnave, și de dinjos, de către Arad și din Bihor, se mișcau înmoase, în frunte cu conducătorii lor, spre Alba Iulia. Intre Teiuș și Sântimbru am întâlnit taberele d-lui Dr. Emil Hațieganu dela Huedin, cari au coborât peste Trăscău și Aiud, cetele d-lui Dr. Valer Moldovanu dela Turda și ale d-lui Dr. Alexandru Aciu, dela Șimleul Silvaniei.

Conducătorii vin și ei pe jos, alături de noroade, după cale de câte 2—3 zile și alții și mai mult.

Peste Mureș, la Hăpria și la Berghin, la Straja și prin celelalte sate, curg Secășenii și comunele din județul Târnava mică cu d. Zaharie Boilă și cu ceilalți conducători.

De către Zlatna și din munți coboară Moții și Bihoreni, de către Oradea și de către Beiuș. La Vințul de jos au tăbărit Bănățenii cu dd. Ștefan Cicio-Pop și Bocu. Tot acolo au poposit și muncitorii mineri (băieși) din Valea Jiului, cari au sosit ca o armadie, în șiruri dese și închegate. Iar pe la Partoș și prin comunele din jur s'au încortelat Sibienii și Oltenii cu dd. Dobrescu și Simonetti.

Dumbrăvenii, Brașovenii și Odorheienii vin cu camioane mari, de cari se cutremură pământul pe unde trec.

O raită cu automobilul pe la toate acestea taberi și popasuri își dau priveliști de neuitat. Gazetarii străini, sosiți la Alba-Iulia în cursul zilei de Sâmbătă, aleargă și ei în toate direcțiile, să vadă cu ochii ceea ce nu le vine să creadă.

În oraș în Alba-Iulia, în umbra nopții care coboară, se întretaie lumini de automobile, cari sosesc din București, din Moldova și din Bucovina, aducând delegați și fruntași. Dni Maniu, Mihalache, Vaiea-Voevod, Mihail Popovici, Pan Halipa din Basarabia, Iunian dela București și ceilalți membrii din comitetul central, au sosit peste zi și acum țin sfat asupra celor ce vor avea să se întâmple a doua zi. Dela amiazi, prin Alba-Iuliu nu se mai văd nici jandarmi, nici soldați, cari au fost retrași, la porunca dlui Tătărescu, sosit la Aiud, în vederea adunării, dimpreună cu generalul Davidoglu.

Duminecă dimineța.

Cerul e înnourat și bate un vânt rece de către munți. Alba-Iulia n'a avut somn astă noapte și orașenii au așteptat ivirea zorilor cu nerăbdare, ca să-și poată scoate toate drapelurile și toate podoabele. Coperișele palatelor și geamurile sunt grele de steaguri, pe cari vântul le învăluie și le flutură, în unde de roșu focos, de galben auriu și de albastrul unor nădejdi neclintite.

Singură cetatea se învăluie în ceață și în tăcere.

Spre ceasurile 7 începe clocotul, care vine dinafară, de către marginile orașului, unde au sosit capetele de coloane și se înșirue taberele țărănești. Un vuet nedeslușit de glasuri, de comande, de automobile cari huruie, de roți și de pasuri.

Peste clocotul care cuprinde văile spre dealuri și spre munți, se înalță glasuri de clopote. La celea două biserici din oraș, unită și ortodoxă, se fac liturgii și conducătorii intră pe rând la fiecare, să înceapă cu ruga lui Dumnezeu o zi ca aceasta.

În piață încă numai negrețe, aranjeri și ziarști, cari cu semne albastre și galbene la braț, nu-și mai află locul, în nerăbdătoarea așteptare. Spre ceasurile opt, vuetul dinspre margini se lămurește și se aud glasuri de muzici, de fanfare și de căruțe. Fierbe văzduhul, ca biciuit de furtuni, cari se deslănțuiesc din patru părți deodată.

Vin puvoaiele satelor

Spre mijlocul orașului Alba Iulia intră patru drumuri mari, patru șosele. Cel dintâi vine de către Teiuș și Aiud. Al doilea de către Moți, dela Șard și Abrud. Al treilea urcă spre inima Ardealului de către Arad și Banat. Al patrulea de peste Mureș, cu șerpui de către

Secaş, Târnave și scaunele părților săsești și săcuiești de demult.

Pe toate acestea patru guri de drumuri, se revarsă deodată puvoie înflorite de sate, cu steaguri, cu plancarde, cu table, cu muzici, năpădind orașul și umplând străzile de vuet, de ropot de pași și de urale.

Sătenii sosesc în șiruri de câte 6 și 8, aranjați pe comune și județe, împodobii cu frunze verde, căutând marșuri naționale și strigând: Trăiască Iuliu Maniu, Trăiască Partidul Național-Țărănesc!

În fruntea satelor merg preoții, învățătorii și alți cărturari, iar unde aceștia au rămas pe acasă, comanda o are câte-un flăcău frumos și ager, sau câte un moșneag cu părul colie, care păsește cu aceeași vigoare cași tabăra mai tinăra pe care o conduce.

Uite aici Bănățenii, cu șirele lor cari nu se mai sfârșesc, cu fanfara dela Vărădia, pe care o conduce preotul satului. Inidoreni, Crișenii, poalele munților, cu sumanele lor albe, curate ca neaua. După dânșii „Vințenii lui Maniu”, cei mai mândrii și mai chipeși, cu toate satele și crângurile lor.

Colo Moșii, Bihoreni, Clujenii, Cămpenii, Mureșenii, Satmarul, Bistrița, Năsăudul, Maramureșul, Turda, Alba și toate cotloanele, câte sunt până pe la Gurgiu și Tulgheș.

Uite colo, din capătul pieții dela dreapta, se ivește alaiul Târnăvenilor, cu marea plancardă albastră, cu nesfârșit șireag de steaguri. În fruntea coloanei o trupă de cicliști, apoi grupul cel mai încheșat și mai frumos de conducători, în frunte cu d. deputat Coltor și d. senator Boilă. Toate grupele de noroade cari sosiseră mai înainte, își întorc capetele să vadă pe bravii și pe voinicii Târnăveni și Secășeni, cari vin din preajma Câmpului Libertății și a Crucii lui Iancu. Strălucesc cămășile albe, pe cari se tivesc minunat gulerățele galbene, ca pâlcurile de pădăie pe marginea livezilor. Sunt urmașii legionarilor lui Axente, din anul de mărire 1848.

Cu mare plăcere am însemna aici numele tuturor comunelor cari au luat parte la această strălucită defilare, dar unde era chip să ieși Alba Iulia dealungul, până spre podul

dela Mureș, ca să însemni tablele și plancardele?

Prin alte părți vin alte mulțimi și puvoale, pe cari nici zeci de plivase n'ar fi fost în stare să le însemne și să le prindă în slove.

Credeai că acuș-acuș se scufundă Alba-Iulia cu atâta povară de om, de steaguri și de table. Orașenii și-au spart coperișele caselor, ca să poată privi mai bine. Iar pomii din marginea drumurilor se clătinau ca bătuți de vânt de povara celor ce și-au găsit între crengi locul de priveală. Plini copacii de oameni, de flăcăi și de copii. Pe coperișul Primăriei săbor întreg de privitori.

d. Maniu între noroade

Intorcându-se dela slujbele dumnezeiești, d. Maniu, președintele Partidului Național-Țărănesc, a venit în piață să facă o inspecție peste taberi.

— Uite mă, ghinărarul face „inspițirung” peste oști — spunea un moșneag consătenilor săi.

Urcându-se la tribuna cea mare din mijlocul pieții d. Maniu a fost primit cu buchete mari de flori și ridicat în slavă de uralele mulțimilor.

— Trăiască d. Maniu! Trăiască domnul nostru! — strigau mulțimile însuflețite. „Jos guvernul liberal”, „Jos Vintilă”.

Când și-au văzut mulțimile conducătorul, sute și mii de steaguri se plecau, zeci de mii de pălării și de căciuli sburau în aer, în ura-

gan de urale și de „trăiască”. Apoi, vedeai aici și colo, cum răsare deasupra capetelor câte un om din popor și, îndreptându-se către tribună, trimite cuvinte de alduire către președintele iubit.

Alte furnicare se frământă și în fruntea mușuroaielor de oameni, alți oratori țărani se ridică, pe brațele mulțimilor strigând:

— Vrem guvern Maniu. Pe d. Maniu vrem!

Un ceas întreg s'au urmat astfel uralele și dragostea poporului. Piețele orașului, amăndouă, era înșesute din cap în cap, în zid în zid, cât nu-ți puteai face loc să te urnești. Măcar acestea piețe la olaltă, s'a calculat că au 55 de mii de metri pătrați în lărgime. Sototeala se poate face ușor, cam câți oameni au luat parte la această adunare.

Congresul delegaților.

La ceasurile 11 s'a început adunarea mai restrânsă cu delegații oficiali, din toate unghiurile țării. Și din Vechiul regat, din Bucovina, Basarabia. Erau de față 667 de trimiși ai județelor, cu 78 deputați și senatori. Congresul l-a deschis d. Maniu, apoi a vorbit d. Mihalache, în numele țărânimii dinvechiul regat, d. Pan Halipa în numele Basarabiei, d. Isopescu în numele Bucovinei, d. Sever Bocu în numele Banatului și alții. Apoi s'a cetit și s'a primit într'un singur glas moțiunea s'au hotărârea congresului, pe care o tipărim întreagă:

Moțiunea dela Alba Iulia

Congresul partidului național-țărănesc cu 677 delegați din 71 de județe întruniți la Alba-Iulia cu participarea poporului român de pretutindeni, în măsură nemai pomenită până acum, decide:

1. Congresul din Alba-Iulia afirmă neoluită unirea așa cum a fost ea făcută prin hotărârile din Chișinău, Cernăuți și Alba-Iulia și prin jertfa celor 800.000 de morți; Poporul românesc se declară hotărât

să aperse până la ultima picătură de sânge unirea care este veșnică.

2. Adunarea dela Alba-Iulia se ridică însă nu numai împotriva inamicilor externi cari voesc să revizuiască hotărele statului nostru ci și împotriva celor cari au slăbit pozițiunea statului român și au întărit pe a dușmanului lui în zece ani de guvernare, în care un regim anticonstituțional și ilegal fixat la cârma țării, a sfâșiat unirea din

Foița „UNIRII POPORULUI”.

Cutremurele de pământ

De trei săptămâni stă lumea întreagă înfricată și cetește zi de zi telegramele, cari anunță cutremurul de pământ din Bulgaria și Grecia, care a năpăstuit atâtea sute de mii de oameni și care cutremur pare că nu mai vrea să se sfârșască.

E bine să căutăm puțin de unde vin cutremurele aceste de pământ și care e pricina lor.

Știm, că pământul oarecând a fost o mare de foc, dar cu timpul a început să se stingă dela suprafață în jos — așa, că acum e binișor stins. Totuș jos, în fundul pământului este încă mult foc. Apa din râuri, din lacuri, dar mai ales din mări și oceane intră prin crepăturile pământului în adâncimi și cum intră tot altă apă nouă, apa străbate tot mai afund. Dar știm, că din ce ne coborâm mai afund în pământ, e tot mai cald, așa că sunt locuri, unde la 3000 ori 4000 de metri afunzime e așa de cald, că apa începe să fiarbă.

Așa apa care străbate prin crepăturile pământului se încălzește tot mai mult până ajunge la locurile unde începe să fiarbă și acolo se face aburi. Mai afund încă în pământ nici nu se mai găsește apă, numai aburi deși

și foarte calzi. Ba mai mult, acolo așa e de cald de se topește și aburește și fierul și alte materii.

Am văzut fiecare, cum apa dintr'o oală, pușă la foc, se încălzește și aburește. Dacă o coperim oala, aburii se adună și capătă putere, vreau să iasă afară dar nu pot de acoperișul oalei. După o vreme aburii adunați și încălziți adună atâta putere, că ridică acoperișul oalei și iasă afară.

Chiar așa se întâmplă și cu apa din pământ. Aburii se adună tot mai mult, se încălzește tot mai tare, capătă putere și încep să își facă loc acolo, încercând să iasă pe undeva afară. Pe unde a intrat apa, pe acolo aburii nu pot ieși, fiindcă pe acolo intră mereu altă apă. Atunci aburii împing straturile de pământ, apasă tot mai mult, și pe unde găsese straturile mai slabe le rup și le desfac până la suprafața pământului, unde își fac o gaură și iasă cu toată puterea afară, aruncând din măruntaiele pământului tot felul de materii topite, gazuri, pietri, aburi de tot felul, foc și fum. Atunci zicem, că *a erupt un vulcan* (munte, care scuipă foc).

Aburii, când iasă afară la erupția unui vulcan, apasă în toate părțile, sguduind păreții pământului, pe unde iasă. Sguduirea asta e așa de tare, că se simte până la suprafața pământului, locuită de oameni, și atunci zicem că e *cutremur de pământ*. Așadar totdeauna erupția unui vulcan aduce cutremur de pământ.

De cele mai multe ori însă aburii, gazul și materiile topite din pământ apasă în toate părțile dar găsesc tot piedeci în pământ și stânci tari, și așa nu pot ieși afară. Aburii se adună tot mai mult și apasă așa de tare, că straturile de pământ își schimbă deodată forma și se întâmplă acolo ca o explozie. Sguduirea aceea puternică se simțește până afară la suprafața pământului, care de multe ori se creapă — și atunci este cutremurul de pământ așa cum a fost în Bulgaria și Grecia. Dupăcum e de mare schimbarea care se face în inima pământului așa e de tare și cutremurul de pământ. Câte odată așa e de tare, că dărâmă casele, ba în crepăturile mari înghite case, pomi, oameni, animale, cu un curvânt tot ce e pe suprafața pământului în locul unde este cutremurul. S'a întâmplat, că pământul nu numai s'a sguduit și crepat, dar s'au făcut vârtejuri (vâltoci) de pământ, așa cum se fac în apă. În cazurile acestea casele sunt ruinate în câteva clipe, crengile arborilor se încălcesc, arborii se grămădesc unul peste celalalt. Un pom dinaintea casei ajunge chiar la spate — atunci este un adevărat prăpăd. Așa s'a întâmplat în anul 1783 în Calabria din Italia. Câteodată, la cutremurele mari, dealuri și munți se fac mai mici, alții se fac mai înalți, pe șesuri cresc deodată delușoare, iar unde au fost dealuri rămân gropi. Vedeți dar ce putere are câteodată cutremurul de pământ.

Dacă schimbarea pe care-o fac aburii în

Chişinău, Cernăuţi şi Alba-Iulia, impunând provinciilor un tratament colonial, care, înşelând aspiraţiunile şi visurile lui de mărire, l-a răsturnat în neagră mizerie şi suferinţă. Cere respectarea principiilor cuprinse în actul unirii şi restaurarea regimului constituţional şi parlamentar fără amănare.

3. Adunarea naţională din Alba-Iulia trimite salutul şi recunoştinţa sa aliaţilor cu cari poporul român a sângerat împreună în război şi Ligii Naţiunilor, exponentul dorinţei de pace a popoarelor, rugându-i să nu identifice poporul român cu actualul guvern uzurpator, contra căruia el însuşi duce războiul cel mai crâncen şi nici să dea ascultare duşmanilor, cari defaimă puterea de viaţă şi de coeziune a neamului românesc.

4. Adunarea naţională din Alba-Iulia constată că guvernul actual ajuns la cârma ţării prin furturi de urne şi lovitură de stat, prin prefacerea armatei — care trebuie să rămână o pavază a puterii noastre de stat — într'un instrument de guvernământ şi abuzuri electorale, prin degradarea magistraturii, prin încercarea de terorizare şi intimidare acum în urmă şi asupra factorului constituţional, pe care vrea să şi-l aservească, desonorează de prea multă vreme naţiunea şi sapă bazele existenţei statului.

În consecinţă, adunarea declară de duşman al poporului acest guvern care funcţionează de atâta timp anticonstituţional şi ilegal, declară naţiunea în stare de legitimă apărare şi îndreptăţită la folosirea oricăror mijloace pentru înlăturarea acestui regim.

5. Adunarea naţională tăgăduieşte actualului guvern orice drept de a se rosti în numele ţării; în deosebi îi tăgăduieşte dreptul de a arunca noi sarcini asupra naţiunii, de a contracta împrumuturi, făcute în condiţiuni oneroase cu scopul de a amăgi naţiunea.

6. Adunarea naţională dela Alba-Iulia pretinde înaltei regente demiterea guver-

nului actual şi instalarea unui guvern naţional-ţărănesc prezidat de d. Maniu.

Constată cu durere, că apelurile făcute pe lângă factorul constituţional de a nu acorda mai departe creditul său unui guvern ce nu reprezintă voinţa poporului n'au avut încă ecoul, cu drept cuvânt nădăjduit.

Partidul naţional-ţărănesc a făcut aceste apeluri îndemnat de sentimentul său monarhic şi pentru a evita ca poporul să solidarizeze, în îndreptăţita sa revoltă, Coroana cu activitatea răulăcătoare a guvernului liberal. Era cu atât mai mult îndemnat partidul naţional-ţărănesc se poarte griji unui atari solidarizări cu cât în vremea în care monarhiile se clatină pretutindeni, această formă de guvernământ se poate menţine numai rezămată pe convingerea masselor populare care e cea mai corespunzătoare intereselor sale.

7. Aprobă în întregime activitatea deputaţilor şi senatorilor partidului exprimă acestora mulţumirile sale pentru lupta parlamentară desfăşurată asupra regimului liberal şi ratifică hotărârile sfatului parlamentar în ceea ce priveşte activitatea lui în parlamentul ilegal care îşi are obârşia în lovitură de stat din Iunie, în furturi de urne şi abuzuri cari au depăşit toate urgiile de mai înainte.

8 Biroul partidului naţional-ţărănesc e însărcinat să aducă la cunoştinţa înaltei regente şi a opiniei publice acestea hotărâri.

Cuvântările către popor

Sfârşindu-se congresul, toţi conducătorii, în frunte cu d. Maniu, Ştefan Cicio-Pop, Alexandru Vaida-Voevod, Ion Mihalache, Pan Halipa, Mihai Popovici, Grigorie Iunian, Aurel Vlad, Lazar, Generalul Boeriu şi toţi ceilalţi s'au împrăştiat pe la cele 5 tribune, începându-se adunările cu poporul. Preşedinte al întregii mulţimi a fost ales d. Ştefan C. Pop, vechiul şi neînfricatul luptător ardelean, care a şi deschis adunările, vorbind cel dintâi. Cei alalţi conducători s'au împărţit pe celea-

lalte tribune, vorbind deodată câte 5 oratori, în câte 5 locuri. Mai târziu, la tribuna cea mare, au vorbit deodată câte 3 oratori, căci vorbind în trei direcţii nu se tulburau unii pe alţii şi puteau fi înţeleşi toţi.

Di Maniu a vorbit pe rând la toate tribunele. Apoi d. Vaida-Voevod, Pan Halipa, Mihalache, Mihai Popovici, Ionel Lugojan, Popa Manu, Dr. Coltor şi alţii nenumăraţi, pe cari a-i însemna ne-a fost cu neputinţă. La o singură tribună, la cea din faţa Primăriei au vorbit dupăolaltă 18 oratori.

Poporul era însufleţit peste măsură şi răspundea într'una:

— Noi nu plecăm de-aici până nu cad liberalii!

Jurământul

Deasupra tribunelor s'a ridicat apoi câte-o cruce şi s'a început jurământul, cu mâinile ridicate şi cu capetele descoperite. În jurământ se spune, că Partidul naţional-ţărănesc nu va înceta lupta pentru răsturnarea guvernului şi se încheia așa:

— *Jurăm să creiem o Românie nouă, liberă, mamă ocrotitoare pentru toţi fiii ţării!*

A urmat apoi acelaş şir de urale şi noroadele au cerut să plece la Bucureşti, să ducă hotărârile adunării şi să aştepte acolo plecarea guvernului. S'au şi format două şireaguri de tabere, cari au plecat pe la ceasurile 4 după masă spre Teiuş şi spre Vinţi, ca deacolo, luând trenuri, să ajungă la Bucureşti.

Ieşirea din oraş a nesfârşitelor gloate a fost tot așa de paşnică şi de măreaţă, ca şi la intrare. Şireagurile cari treceau spre Teiuş, pe sub fereastra dlui Maniu, nu se mai isprăveau.

Peste tot, nici o tulburare, nici o nerânduală, nici din greşală măcar, nu s'a întâmplat la Alba Iulia, dovadă de cuminenia acestui brav şi bun popor, care nu are pereche pe tot rotogolul pământului.

Cu asemea popor, România nu va pieri în veci de veci şi nu este putere duşmănoasă pe lume să se poată atinge vreodată de această ţară!

pământ e sub fundul mării, atunci se fac *cutremure de apă*. Pe suprafaţa mării se înalţă deodată valuri cât munţii, cutremurându-se toată apa mării — şi vapoarele, cari se găsesc peacolo nu pot scăpa decât cu mare greutate. La cutremurele mari de apă unele insule (bucăţi de pământ, cari iasă din mare) se scufundă, iar altele, cari nu au mai fost, răsar.

În anul 1883 a fost cea mai mare erupţie de vulcan, care s'a întâmplat până în zilele noastre, anume erupţia vulcanului Krakatoa de pe coastele oceanului Indian. Acolo a fost un adevărat iad. Atunci, pe lângă erupţia îngrozitoare a vulcanului, a fost şi un cutremur de pământ cum puţine au mai fost, ba mai mult, a fost şi *cutremur de aer*. Sguduitura așa a fost de mare, că a cutremurat tot aerul şi valuri mari de aer au încunjurat de trei ori pământul întreg.

Să vă puteţi face o icoană cum pot fi de mari şi puternice cutremurele de pământ, vă spun cazul cutremurului din Iamaica din 1693, când o corabie mare din port a fost aruncată în mijlocul oraşului, iar în 1755 la cutremurul din Lisboa (Portugalia) vre-o 40 de mii de oameni au fugit în port şi s'au suit pe năile deacolo. Iar asta a fost sfârşitul lor, căci în câteva clipe toate năile cu întreg portul a fost cufundat pentru totdeauna în adâncimi. Înainte cu cinci ani, în Japonia, ţară bântuită mult de cutremure, au pierit sute de mii de oameni.

Numai în oraşul Iokohama şi jur au murit peste o sută de mii de oameni.

Uneori la cutremure de pământ iasă şi gazuri omoritoare din pământ, cari înecă toate vietăţile. O întâmplare ciudată a fost în 1691, când a erupt vulcanul Imbabura din America. Într'o vale din apropiere au ieşit din crepăturile pământului o mulţime de peşti, cari în scurtă vreme au murit pe uscat şi au umplut aerul de duhoarea putrezirii.

Geologii (învăţaţi, cari se ocupă cu pământul şi cu schimbările lui) au socotit, că ar fi cam zece mii de cutremure la an pe pământ, aşadar în fiecare zi mai multe cutremure. Multe mii din acestea așa sunt de mici, că oamenii nu le simtesc. Este o maşinărie, pe care o chiamă *sesmograf*, care însemnă pe o hârtie fiecare cutremur de pământ.

Sunt locuri pe pământ bântuite mai des de cutremure şi altele, cari rareori simt aceste cutremure. Bulgaria şi Grecia sunt între ţările, unde cutremurul de pământ nu e raritate, fiindcă s'a aflat, că în Marea Neagră şi Marea Mediterană în dreptul acestor ţări sunt crepături prin cari intră destul de ușor apa în inima pământului. Ţara noastră, dar mai ales Ardealul, suntem cu mult mai scutiţi de cutremure. La asta ne ajută şi munţii noştri mari, cari pot împiedeca cumva cutremurul. Chiar şi în săptămănilor trecute, cutremurul a fost simţit în vechiul regat, în Bănat, unde e şes, în Ungaria, dar la noi nu s'a simţit de loc.

Totuş, cum nu există nici un locuşor pe suprataţa pământului care să fie scutit de tot de cutremure, şi la noi în Ardeal au fost în mai multe rânduri, cutremure de pământ şi vor mai fi şi de-acum înainte, dar învăţaţii spun că nu este nici o primejdie la noi de cutremur mare. Cu toateacestea e bine să vă dau sfatul, că dacă vreodată veţi simţi cutremur de pământ şi nu aveţi vreme să fugiţi afară din casă, să vă aşezaţi pe pragul uşii, fiindcă grinda sau boltitura uşii vă apăra şi dacă se dărâmă casa.

Unii învăţaţi au crezut, că cutremurele de pământ au vre-o legătură cu soarele sau cu luna, dar nu s'a găsit nici un temei la aceasta.

Se ştie că înainte cu mii şi mii de ani pământul Europei a fost legat cu pământul Americii prin un mare continent pe care îl chema Atlantida, unde pe vremurile acelea locuiau popoarele cele mai învăţate. A fost însă un mare cutremur de pământ, cum se spune că nu a mai fost altul şi în câteva clipea inghiţit tot pământul acela şi mările, cari erau de cele două părţi ale Atlantidei, au cuprins totul, înăbuşind milioanele de oameni, cari locuiau acolo. Atunci, din împreunarea celor două mări, s'a făcut oceanul, pe care l-au botezat Atlantic, peste care trebuie să treacă azi vapoarele, cari leagă Europa de America. Din Atlantide nu au rămas decât câteva insule, cari au fost vârfulurile celor

Până la Teiuș și la Vinți mulțimile s'au dus în acelaș marș înălțător, cu gândul și hotărîrea de-a nu se opri până la București. Dar au venit în urmă îndrumări dela d. Maniu, că toate gloatele să meargă în pace la ale lor, rămânând celealalte în grija sa și a conducerii, care va lucra mai departe cum va crede de bine.

Di Maniu a și plecat a doua zi la București cu întreg comitetul, să vadă acolo ce este de făcut.

Astfel s'a desfășurat marea adunare dela Alba Iulia despre care au spus gazetarii străini, că nici ei n'au văzut alta, nici în țările lor, mai mare și mai frumoasă, mai înălțătoare!

Correspondent.

Zece ani dela moartea poetului Coșbuc

În ziua de 14 Mai se împlinesc 10 ani dela moartea celui mai iubit și mai mult citit poet român, dela moartea marelui Gheorghe Coșbuc. Nici unul dintre poezii neamului nostru n'a cunoscut mai bine inima, sufletul și limba poporului nostru dela sate decât acest fiu al Ardealului. Poeziile lui, ca Nunta Zamferei, Moartea lui Fulger, Doină, Noi vrem pământ, Regina Ostrogoșilor, El Zorab, Cântec barbar, Cântecule de vitejie și altele sunt dintre cele mai minunate poezii românești. Frumoasele sale povestiri: „Povestea unei coroane de oșel” și „Războiul pentru neatarnare” ar trebui cetite de toată lumea. El a scos de sub tipar și mai multe prelegeri populare minunate și a tradus și din alte limbi cele mai frumoase și mai minunate poezii.

O țară întregă aruncă flori de recunoștință cu acest prilej pe mormântul său și-l preamărește pe acest mare fiu al Ardealului și fecior de preot unit.

Ce frumos ar fi dacă cu acest prilej fiecare casă românească și-ar cumpăra poeziile lui Coșbuc și în forma aceasta l-ar sărbători după vrednicie!

Gum stau viile

Vremea rea din anul trecut și mai ales gerul mare de astă iarnă a făcut mari stricăciuni în vii.

Viile din întreagă țară au suferit de ger. La viile de șesuri au degerat nu numai mugurii de rod, ci chiar și coardele lor. Viile de dealuri aproape jumătate au fost stricate. Pe unde în vara anului trecut a bătut și ghiata, viile au suferit și mai mult din cauza gerului, fiindcă lemnul a rămas necopt. Chiar și viile îngropate încă au suferit de ger, fiindcă gerul a găsit pământul prea ud și din cauza aceasta s'a format un bloc de ghiată în jurul coardelor.

mai înalți munți, pe cari nu i-a putut înghiți cu totul apa mărilor.

Este un învățat, care spune, că se poate întâmpla și cu pământul Europei noastre tot așa, ca să ne scufundăm cu toții, înghițiți de apele mărilor, cari s'ar împreuna deasupra noastră. Dar nu toți învățații ghicesc toate lucrurile bine, așa că noi nu putem crede lucrul acesta, cum foarte mulți alți învățați nu îi cred.

Gândurile noastre se îndreaptă acum cu durere frățească la năpăstuiții din Bulgaria și Grecia, la morții de acolo, la sutele de mii de oameni, cari au rămas în ajunul sfințelor Paști fără adăpost și cari și-au pierdut toată gospodăria, li-s'au nimicit câmpurile, rămânând cerșetori. Să rugăm pe bunul Dumnezeu să le ajute să își recâștige avutul lor și să li ferească de alte năcazuri, așa precum să ne ferească și pe noi.

Inginer Victor Ungureanu

Grăunțe sufletești

Legea strămoșescă

De când noi Ardelenii ne-am unit cu România-Mamă, frații noștri ortodocși și-au pus în gând, să ne facă cu tot prețul ortodocși. — Suntem o singură țară, un singur popor, să fim deci și o singură credință, — zic ei. Și gândul acesta al lor l-au împărtășit și celor din Vechiul Regat, cărora mai înainte nici prin gând nu le trecea așa ceva, așa că astăzi ne strigă toți din toate părțile: treceți la ortodoxie, faceți-vă ortodocși, lăsați-vă legea papistăsească sau uniată și vă întoarceți la adevărata lege strămoșească, pe care la 1700 ați părăsit-o, cu atâta necredință!

De zece ani încoace nu mai auzim alta decât povestea aceasta. Tot asta ni-o toacă la ureche câți chemați și nechemați, și fiecare se silește a ne dovedi că legea ortodoxă este legea strămoșească. Dar încă nime n'a dovedit, cu atâta tărie și lumină, care este adevărata lege strămoșească a poporului românesc, ca *Inaltpreasfințitul nostru mitropolit Dr. Vasile Suci*, care, în cartea sa: *TEOLOGIA DOGMATICĂ FUNDAMENTALĂ, vol. II. ediția II, apărută anul trecut la Blaj* (prețul 250 lei), ne arată în articolul: „*Legea „strămoșească” a poporului român*”, pe 52 de pagini, (pag. 238—290), care este adevărata lege strămoșească a poporului român.

Dupăce cartea Inaltpreasfinției Sale e scrisă pentru teologi, preoți și oamenii cu carte mai multă, și apoi mai e și mare și scumpă, așa că nu o poate cumpăra oricine, m'am hotărât să o talmăcesc pe înțelesul tuturor, așa ca nimenea dintre ceice vor ceti această talmăcire, (și-ar li bine s'o cetească tot românul care știe ceti carte, și s'o cetească și celor neștiutori de carte), să nu mai rămână nedumerit asupra întrebării acesteia.

Părerile învățaților asupra legii strămoșești

Oricine, intrând într'o biserică românească mai veche, vede cu multă mirare că atât pe pereții zugrăviți cât și pe prapori sunt niște scrisori șoade, pe cari aproape nimenea dintre oamenii mai tineri nu le știe ceti. Căutând apoi în strane, va găsi cel puțin câteva cărți scrise cu acelaș fel de bucoavne, pe cari numai cantorii și preoții bătrâni le mai știu ceti. Ce litere sunt acelea, că doară literele românești sunt cu mult mai frumoase și mai rotunde și mai cetete? Și cum au ajuns acelea în bisericile noastre, și pentruce?

Iată o întrebare, la care puțini oameni de pe sate știu să dea un răspuns cum se cade. Măcar că răspunsul e ușor. Literele acelea sunt slavonești și ele au ajuns în bisericile noastre prin frățietatea pe care strămoșii noștri au trebuit s'o poarte cu niște popoare veșnic dușmane nouă, cu bulgarii, rușii și sârbii. Că doară bisericile noastre numai de două sute de ani

sunt românești, iar cele ortodoxe abia de vreo 70—80, mai înainte episcopii ortodocși fiind supuși mitropoliților și patriarhilor sârbi din Carlovăț. Și dacă nu era biserica unită, poate că abia la unirea din 1918 de se desrobiau bisericile românești de sub robia sârbilor, bulgarilor și rușilor.

Dar să lăsăm să vorbească istoria, pe care nu noi ci chiar bărbați de știință ortodocși au scris-o.

Toată lumea știe că românii ardeleni au trecut cu toții la 1700 la legea Mamei Romei celei vechi și de atunci s'au numit uniți s'au greco-catolici, adecă uniți cu biserica Romei celei vechi sau catolici de rit grecesc. Dar dușmanii noștri de moarte, grecii, cari de pe spatele poporului românesc au trăit veacuri dearândul, și cari tot cu bani românești au susținut aproape toate mânăstirile și patriarhiile grecești din răsărit, nu puteau suferi lucrul acesta, pentrucă se temeau că și românii din Muntenia și Moldova vor face pasul acesta și atunci ei de unde și cu ce să mai trăiască. Au trimis deci în Ardeal o mulțime de călugări din Vechiul Regat, cari au început să-i convingă pe românii ardeleni, cu toate mijloacele, că ei au părăsit legea veche strămoșească și s'au făcut eretici, așa că o mare parte a poporului românesc din Ardeal și Banat, aproape jumătate, iar a trecut înapoi la legea ortodoxă, și de atunci noi, românii de dincoace de Carpați, am rămas desbinați în două confesiuni, unii rămânând uniți, iar alții, mai cu seamă cei mărginași cu Moldova și Muntenia, neuniți.

Fapt e că până la 1700 toți românii, atât cei de dincoace cât și cei de dincolo de Carpați, au fost de legea ortodoxă. Istoria ne arată că, începând cu sfârșitul veacului al nouălea și până după întemeierea principatelor române (Muntenia și Moldova), poporul românesc se ținea de arhiepiscopia ori patriarhia bulgară dela *Ohrida*. Mai târziu apoi, după întemeierea principatelor române, patriarhia bulgară a Ohridei, de care ne țineam și noi, era sub ascultarea patriarhului din Constantinopol.

De atunci și până în veacul al optzecelea, când s'a făcut unirea cu Roma, în toate bisericile, din țările locuite de români, numai slavonește se slujia și se cânta ba până și scrisorile și actele publice numai slavonește se făceau. Așa de mult se obișnuise neamul nostru cu slovele acelea, numite bucoavne (azi, buche, vede, și așa mai departe), încât și dupăce noi uniții am introdus limba românească în biserică, până după 1848 toată lumea românească numai cu slove slavonești scria românește. Nu e mirare că astfel rușii și bulgarii și sârbii, neamurile acestea slave, biserica românească o socoteau drept o codiță (apendice) a bisericii slavonești.

Se naște acum întrebarea, că *oare tot de biserica slavonească s'a finit poporul românesc, în toate veacurile de când există el? Că oare biserica slavonească să fi fost biserica de obârșie, și astfel cu adevărat strămoșească, a poporului românesc?*

Trei sunt părerile învățaților în privința aceasta. 1. Unii susțin că românii s'ar fi născut creștini, dar uită să ne spună că dela cine au primit, la început, acei strămoși ai noștri legea creștină? Dela creștini sau misionari veniți din Răsărit ori dela cei veniți din Apus? 2. Alții sunt de

părerea că pe noi românii ne-ar fi încreștinat sfinții Ciril și Metodiu, apostolii slavilor. 3. Cei mai mulți și cei mai de seamă învățați însă sunt de părerea că noi românii am primit creștinismul dela strămoșii noștri, Românii cei vechi, și aceasta o dovedesc din însăși limba noastră românească.

Această părere o susține și înaltpreasfințitul nostru mitropolit Dr. Vasile Suciuc în cartea sa mai sus pomenită, dovedindu-o, în modul cel mai strălucit, după cum vom vedea în numerii viitori.

Iuliu Maior.

De-ale Coperativelor

Poiana Blenchi

Am cetit mai de multeori în „Unirea Poporului” lucruri foarte frumoase și folositoare despre cooperativele sătești. Și am văzut, că unele cooperative înaintază și înfloresc. Mare bucurie am avut mai ales aflând, că sunt societari cari au tragere de inimă către cooperativa lor.

Dar iată ce se petrece la cooperativa noastră. Subsemnatul, ca vânzător și diriginte al cooperativei, împreună cu d. președinte, ne-am asortat magazinul cu tot felul de marfă ce poate avea căutare într-o comună și am așteptat ca acționarii noștri să vină și să cumpere marfă din prăvălia care este a lor. Dar iată ce fac cea mai mare parte dintre acționari: trec frumușel pe lângă cooperativă și merg la alte prăvălii (destul de dureros, că nu-și cunosc interesul! — Red.), iar unii cari au căruțe se aprovizionează cu marfă dela oraș!

Dar ce să mai vezi! Vin unii dintre acționari și îmi cer să le dau marfă pe credit (pe așteptare). Iar eu le-am răspuns, că nu pot să le dau, căci sunt oprit de consiliul de administrație al cooperativei. Atunci îmi spun:

— Ce folos am eu de cooperativă, că mi-am depus banii în ea și n'am credit nici de 100 de Lei!

— Sporii capitalul — le-am zis — ca să avem de unde vă da și pe credit!

Însă nu vreau să mărească capitalul. Ci ar vrea să scadă din salariul vânzătorului. Oare acești cooperatori cum pot aștepta ca să înflorească tovărășia lor, dacă nu cumpără dela dânsa, ci dela alte prăvălii? Iar vânzătorul ce curaj mai poate avea, când vede că din plata lui fixă se dau procente, iar acționarii își varsă banii în prăvălii străine...?

Dar, după cum spune proverbul: „Să stai strâmb și să judeci drept”. În foaia nr. 52 s'a fost scris: „După muncă așa și plata”. Oare nu ar avea drept vânzătorul să-și ceară plată fixă?

S'a scris: „Dacă vânzătorul muncește așa să-i fie și plata”. Bine. Așa să fie. Dar unde să muncească vânzătorul, dacă acționarii, cumpărând din alte prăvălii, nu-i dau de lucru? Vânzătorul muncește bucuros, ca să înflorească cooperativa și să aibă și el plată precum muncește.

Însă ce să facă el, dacă marfa rămâne în prăvălie, iar acționarii merg aiurea? Vânzătorul nu poate să tragă pe nime cu funia în prăvălie!

Acționarii pot trage la răspundere pe vânzător, dacă ține prăvălia închisă. N'ar avea oare drept și vânzătorul să zică:

— Prăvălia e la dispoziție! De ce treceți pe lângă dânsa și mergeți să faceți venit la ovrei?

Așa stând lucrurile, ce procente capătă vânzătorul. Nu este el în drept să se lege de plata fixă?

Să ne învețe d. Mărcuș, bunul nostru îndrumător, ce este de făcut în asemenea împrejurări?

Dirigintele Cooperativei.

Abatele Metodiu Zavoral și poporul românesc.

Sufletul de preot l-a făcut pe abatele Zavoral să ne cunoască, să ne învețe limba și să ne iubească neamul. Cum o arată celalalt mare filoromân, regretatul Dr. I. M. Iarnik, fost prof. univ. la Praga, în broșura „Șezătoare românească pe Muntele Sionul din Praga”, abatele avea în spitalul său prizonieri români, a căror limbă nu o înțelegea nimeni. I s'a făcut milă de ei. Ca să poată sta de vorbă cu ei, s'a pus pe abecedarul românesc și ne-a învățat limba.

Ce bucurie a avut, când a putut să asculte cea dintâi mărturisire românească fără cunoscutul „Confessarius polyglottus?” Cum a putut să vadă păr. abate de îngrijirea sufletească a fraților noștri? S'a apropiat tot mai mult de ei, a pătruns în sufletul românesc, ne-a înțeles durerile și dorințele. A devenit unul dintre cei mai mari prieteni ai noștri.

Ce deosebire între Slavii catolici și Slavii de rit oriental!

Ca dovadă de înțelegerea mare ce o avea pentru poporul românesc din Ardeal, servesc rândurile, scrise de P. S. Sa în primăvara anului 1918 — chiar acum 10 ani — pentru „Călin-darul Nostru” dela Comloș (editura „Calea Vieții”) pe 1919, în care au și apărut. Fiecare cuvânt e o mărturie de dragoste, dar tot odată un îndemn și o profeție a viitorului nostru apropiat, în care credea cu tărie P. S. Sa. Durere, la apariția acestor rânduri prăbușirea era gata; se rupsesse legătura dintre diferitele provincii de sub fosta stăpânire, nu mai era comunicație postală între ele: puțină lume a putut lua cunoștință de aceste cuvinte de aur. Ele merită să fie cunoscute de toată lumea românească; profităm deci de ocazie pentru a le reproduce.

Asta o facem și ca în semn de omagiu marelui prieten, care acum ne onorează cu vizita sa!

Canonicul Dr. Nicolae Brânzeu.

Câteva cuvinte

În vremurile acestea de grea încercare pentru întreaga omenire, când se sguđuie, par'că, din temelie orișice credință în faptă și răsplată, în bunătatea lui Dumnezeu, și poporul românesc din Austro-Ungaria are să îndure, cu celelalte popoare la oală, această stare sufletească. Am zis, par'că se sguđuie orișice credință, fiindcă numai pentru acela, care se luptă la suprafața lucrurilor, este această sguđuire una cu negarea credinței. Pentru cel ce se gândeste mai adânc este timpul de față o cercare — ce e drept, crâncenă, grozavă — dar o cercare a temelilor, pe cari se razimă religiunea care mărturisește: „iubește pe deaproapele tău ca pe tine însuți”, și care dă învinuirii, spuse de Hristos: „Ce mă chemați Doamne, Doamne, și nu faceți cele ce vă zic” loc de frunte.

Ca Lazăr, săracul plin de bube, sau ca sluga sutașului din Capernaum, trebuie să se roage omenirea bolnavă de Acel ce ne-a dat viață, și vai de omenire dacă nu va avea credință în zile mai bune, orânduite pe temelile trainice ale iubirii deaproapei!

Poporul românesc a dat dovezi și în trecut de statornicie în credință, de dragoste nestrămutată către țară și tron; țaranul român e temător de Dumnezeu și orice lucru îl începe cu un înviorător „Doamne ajută!” Dumnezeu va ajuta și acum poporului acestuia, câtă vreme va bătători aceleași cărări cinstite.

Înainte dar preoți cu crucea în frunte! Înainte învățători cu abecedarul în mână, în văzul tuturor! Înainte drag popor dela țară, inimă curată și conștiința nepătată! Înainte orășeni, cari vă știți chemarea voastră spinoasă,

grea, dar sfântă, spre o învingere fără de învins și fără de învingător, spre învingerea adevărului, care n'a mers în haine de porfiră și vison, ci — de multe ori — desculț și huiduit.

Abatele Metodiu Zavoral.

DE PRIN SATE.

Prăpădul dela Cluj

Ziua de prima Mai a fost o zi de adevărată groază și de nespus de mari pagube pentru orașul Cluj. O vreme grea, cum nu au mai pomenit Clujenii de când sunt ei, s'a deslănțuit asupra orașului, o vreme grea, împreună cu grindină, zăpadă și cu un vânt răprasnic, cari toate laolaltă au băgat groaza în oameni și au făcut pagube de nedescris.

Ziua de prima Mai este sărbătoarea primăverii și de o vreme încoace și a muncitorimii. La orașe în ziua aceasta, des de dimineața încep să cânte muzicile, iară orășenii se scoală și ei mai de dimineață atunci, ca să meargă la pădure, și să sugă aerul acela curat și plin de mireme, de care ei sunt mai lipsiți decât oricine alții. Și dimineața fâgăduia o zi frumoasă, cu soare, și destul de călduroasă. Toată lumea, bătrân și tânăr, domni, doamne, domnișoare, muncitori mai ales, și copii se înbulzeau să prindă cât mai de grabă autobusele și să ajungă la pădurile din vecinătatea orașului. Cărciumarii se pregătiseră însă de cu seara cu mâncări și cu beuturi de tot felul. Mesele erau întinse și lume multă se veselea pe lângă câte un țap de bere ori închinând din paharele pline cu vin.

După masă începuse a dogori soarele și lumea rămasă în oraș, mai cu seamă bieții funcționari, sortiți să lucreze și în ziua aceea atât de frumoasă, abia apucară să-și puie de o parte penele de scris și să meargă la pădure, Lumea curgea val spre cele două păduri din apropierea orașului. Iată însă că pe la orele 5 după amiază se ivește o dungă de nor tot mai amenințătoare, începe apoi un vânt și, cât ai bate în palmi, se deslănțue un adevărat potop de apă mestecată cu grindină, întâi numai cât alunele, apoi cât nucile și pe urmă cât ouăle de găină. Lumea, îmbrăcată de vară, se ascunde pe unde poate, dar dela o vreme nu mai era modru de scăpare, așa că au început a se aduna ca oile, cu capetele la pământ și cu spatele la bătaia grindinei. Dar nici așa nu s'a putut apăra, mulți, foarte mulți, s'au trezit cu capetele sparte și cu spatele plin de răni. Copiii fugeau mamele îi acopereau, tații încercau să-i acopere cu trupul propriu pe toți, dar grindina nu mai înceta și care de care căuta să scape sub vreun copac. A fost o jale și un plâns și un țipet ca pe vremea potopului. 36 de copii s'au pierdut de părinții lor și numai căutându-i cu poliția i-au aflat. Mesele pline cu pahare și cu sticle și cu mâncări au rămas ruine, toată lumea alerga spre autobuse ca să se vadă odată sub coperiș. Mai mult, oamenii au început să se teamă de cutrămur de pământ, ceea ce a mai mărit groaza.

Asta s'a întâmplat la păduri, dar în oraș nu s'au spart capetele oamenilor ci geamurile și coperișele, așa că n'a rămas casa întreagă în Cluj, iar numai paguba în geamuri se urcă la 5—6 milioane lei. Un mare neguțător de sticlă spune că nici cu patru vagoane de sticlă nu se ajung Clujenii. Nu mai vorbim de grădini și de sămănături, în cari paguba e de nedescris. Interesant e că satele din jur n'au suferit nimica, că grindina nu le-a ajuns.

Clujenii vor aminti încă multă vreme ziua de prima Mai 1928, ca pe o zi de grea bejenie, de prăpăd și de pagubă.

Știrile Săptămânii

A trăit 130 de ani. În Rio-Pardo, oraș din Brazilia, a murit zilele trecute dna Marciana de Souza Nunes, în vârstă de 130 ani. Cel mai tânăr copil al ei era de 73 ani și cel mai bătrân de 100.

Un țaran a aflat o comoară prețioasă. Săteanul Dumitru Mitrică ara pe hotarul comunei Covei de lângă Craiova, când deodată plugul a scos la iveală o tavă de argint și apoi săpând mai departe a aflat adevărată comoară de vase și lanțuri de aur și de argint și un potir de aur pe care era scris: „S'a bătut această sfântă ceasca la leatul (anul) 7000 (1492), cumpărată să bea întru slava lui Dumnezeu“. Se vede că toată comoara această a fost ascunsă în pământ de vreun boier cucernic, de teama turcilor. Comoara a luat-o în primire statul.

Cum au fost degradați ofițerii hoți. Am fost arătat și noi tâlhăria căpitanilor Vintilă, Ciupeanu și Simescu, din Craiova, cari au păgubit statul cu câteva milioane și au fost osândiți la degradare și la mai mulți ani muncă zilnică. Degradarea s'a făcut cu mare ceremonie, fiind de față câtră 20 de mii de oameni. Osândiții au fost aduși pe platoul târgului. Dl. colonel Mihai Nicolescu a poruncit: „Să se introducă condamnații (osândiții)! Apoi: „Dreptul pentru onor armă!“ Goarnele au suna, armele au tăcânit. Un ofițer citește sentința, apoi dl. colonel se duce în fața fiecărui osândit și-i zice pe rând: „Căpitan (Vintilă), (Ciupeanu), (Simescu) ești nedemn de a purta armele. În numele M. S. Regelui Mihai I. te degradăm“ și rupe apoi la fiecare insigniile (semnele) de căpitan dela chipiu și ale gradului de pe epoleți, arâncându-le jos. După o vorbire rostită câtră public dl. colonel a poruncit ca robii să fie duși la închisoare.

Frig în toată Europa. Zilele de obicei minunate ale lunii Mai au fost stricate prin marele frig ce s'a slobozit peste întreaga Europa, începând cu ziua de 2 Mai. În cele mai multe locuri oamenii își încălzesc odăile iar vile și pomii suferă mult în urma brumelor.

Putem călători și noi cu aeroplane. Zilele trecute au sosit în țară 4 avioane (aeroplane) mari pentru transportul călătorilor. În fiecare avion sunt câte 15 locuri de șezut. Avioanele acestea vor transporta călătorii din București la Cluj. Alte avioane vor face cursa București — Cernăuți și Galați — Chișinău — Iași.

Câți sinucigași sunt în Europa. Un învățat arată că în Europa se sinucid la an cam 50 de mii de oameni, cei mai mulți în Ungaria și Cehoslovacia, cei mai puțini în Norvegia și Spania.

Al 30-lea copil. Soția muncitorului italian Citari din orașul Avelino (Italia) a născut zilele trecute al treizecilea copil, dintre cari 24 trăiesc și sunt deplin sănătoși; ceilalți șase au murit nu de boale ci în război.

A căzut dela o înălțime de 130 metri. Minerul (băieșul) B. Fosta din Lupeni voia să se coboare în mina Carolina. Nu se știe cum a căzut de pe scări și s'a prăbușit, dela o înălțime de 130 metri, murind numai decăt.

Cum a murit Vasile Sărăteanu. Am scris în numărul trecut al gazetei noastre despre moartea neașteptată a sergentului aviator Vasile Sărăteanu din Blaj, care se afla la Școala de aviație din București. Despre această tristă moarte am aflat următoarele:

În ziua de 30 Aprilie Vasile Sărăteanu era sergent de zi. Întorcându-se dela Instrucție cu plutonul său, a început cetirea apelului nominal. Un soldat cu numele Bețianu Ion, a ieșit din front. Sergentul Sărăteanu l-a comandat la loc, dar leatul a răspuns obraznic. Sărăteanu a vrut să-l regrementeze și l-a lovit cu palma. În ziua următoare soldatul Bețianu s'a prezentat la vizită medicală și medicul căpitan i-a făcut sergentului o aspră dojană, spunându-i că a rănit greu pe soldat la ureche (i-a rupt timpana), pentru care va înfunda pușcări.

Sărăteanu și-a cerut iertare dela soldat, dar acesta nu l-a iertat. Fiind foarte greu atins de lucrul acesta și de amenințările cu pușcări, Sărăteanu s'a dus în dormitorul trupei și și-a pus capăt zilelor cu arma militară. Înainte de-a muri a scris următoarele cuvinte: „Sărut pe cei din Blaj“. Mai târziu soldatul Bețianu a regretat raportul său și a declarat că urechea nu-l mai doare.

A fost înmormântat cu mare paradă militară la cimitirul „Ghercea“ din București. Onorurile le-a dat o escadrilă dela școala specială de aeronautică din Cotroceni. Tipografia Seminaria și Colegii lui din Blaj au trimis cununi de flori și un reprezentat, pe d. Stoitsă, conducătorul Librăriei. În jurul sicriului îl jeleau frații. La înmormântare a luat parte și d. director Augustin Caliani, care se afla atunci la București.

Vasile Sărăteanu era născut în comuna Breaza, județul Făgăraș, la 30 Nov. 1906, dar a crescut în Blaj și prin istețimea, cinstea și purtările sale bune și-a câștigat iubirea tuturor. A lucrat și la gazeta noastră, ca tipograf, mulți ani. Trimitem și noi, pe calea aceasta, o floare pe mormântul lui Vasile Sărăteanu!

Dare pe burlaci în Spania. Se vede că și în Spania sunt prea mulți burlaci și prea bine își petrec. Chiar de aceea guvernul spaniol a adus o lege, care poruncește ca fiecare burlac, trecut de 30 de ani, să plătească 3 la sută după darea de stat, drept dare pentru burlăcie.

L-au ucis pentru că a fost împotriva bisericii. Oricât ar vrea bolșevicii să scoată din inimile țarilor ruși cinstea și cucernicia față de Dumnezeu și de biserică, nu reușesc. Țăranii nici nu vreau să știe despre noua religie bolșevică și își zidesc și reparaază și acuma biserici. În comuna Molvino de lângă Moscova țăranii au voit să-și zidească biserică. Sfătos și obraznic a venit atunci între ei secretarul grupării tineretului comunist și ziaristul Zaharov și a început a-i desmânta pe țărani, iar mai apoi a-și bate joc de ei. Urmarea a fost că țăranii jicniți l-au bătut până l-au omorât.

Judecător fără diplomă. De trei ani de zile judecă la judecătoria Șimleul Silvaniei judecătorul Gheorghe Vasilescu. Toată lumea se plângea însă împotriva lui că aduce judecăți nedrepte. În sfârșit un inspector dela tribunal a fost trimis să facă dreptate celor ce îl pârșiseră. Când colo inspectorul constată că judecătorul Vasilescu nici nu putea aduce sentințe cinstite și drepte, pentru că n'avea diplomă de judecător și mai înainte a fost funcționar la administrația financiară. Se înțelege de sine că i-au cam dat poșușul. Dacă ar căuta domnii inspectori mai bine, credem

că între mulții regăteni pripășiți în Ardeal foarte mulți ar găsi de aceia cari n-au diplomă și au fost numiți în posturi înalte numai pentru faptul că sunt regăteni și liberali.

Un colonel pensionar, mort de foame. În cimitirul orașului Dej se afla o cruce de piatră cu următoarea inscripție: „Aici odihnește în Domnul un colonel pensionar, mort de foame.“ Frumoasă inscripție! Ar trebui dusă la București și așezată în fața ministerului de finanțe, de unde fericește țara dl. Vintilă Brătianu. Așa pensionarele dă bieților pensionari vechi dl. Vintilă Brătianu, încât cu drept cuvânt ar putea să scrie și ceilalți pensionari pe pietrele lor de mormânt aceleași cuvinte. În schimb câți pierdvară și vântură-țară se lefăiesc în automobile, bătându-și joc de acest popor, vrednic de o soartă mai bună!

Prima Mai sângeros la Varșovia. În toate părțile lumii comuniștii au făcut multe prostii în ziua de prima Mai. În cele mai multe orașe ei au răspândit placate (mai hârtii tipărite) și cârticele prin cari au îndemnat lumea la răscoală împotriva guvernelor. La Varșovia (capitala Poloniei) comuniștii așa s'au purtat de obraznic, încât până și socialiștii s'au saturat de ei și s'au luat cu ei la bitaie. Au fost 10 morți și peste 150 de răniți. Poliția abia i-a putut mulcomi, arestând câteva sute de comuniști.

Moartea unui gazetetar. În ziua de 2 Mai a murit la București gazetarul Gheorghe Ranetti, directorul revistei glumețe „Furnica“, Gh. Ranetti a scris și mai multe povestiri, scriind și la gazetele „Lupta“, „Epoca“ și „Universul“.

Jandarmii au împușcat patru țărani. În ziua de 29 Aprilie era să se predea 75 hectare de izlaz din hotarul comunei Tancabești (jud. Ilfov), o parte comunei Germănești, și alta comunei Dobroșești, pentru că așa a hotărât comitetul agrar. Pe când a eșit comisia ca să predea celor din Dobroșești partea de izlaz, locuitorii comunei Germănești s'au oșus. Atunci au venit jandarmii ca să facă ordine. Dar oamenii nici să știe n'au voit de împăcare. Atunci jandarmii au tras cu puștile mai întâi în aier și apoi în carne vie. Au murit patru țărani iar patru au rămas pe loc greu răniți. S'a început cercetarea, deoarece jandarmii n'au avut voie să puște.

O femeie moare de beție. În ziua de 30 Aprilie femeia Elena Iova din Jdioara (lângă Lugoj) a fost găsită moartă în locuința ei. Cercetându-o medicii, au constatat că a murit din beție.

A ars de vie. Văduva fostului administrator financiar de pe vremea ungurească Szab Ludovic din Sighetara de mult foarte bolnavă așa că nu se putea mișca din pat. În noaptea de 3 Mai ea și-a uitat luminarea aprinsă lângă pat și apoi a adormit. În odaia de alături locuia un ofițer, care deodată a simțit miros de carne arsă și de fum. Trimitându-și ordonanța în camera vecină, acela a sculat servitoarea, care intrând în cameră, a aflat pe doamnă arsă scrum.

S'au aflat onase de mamut în Tinea. Mamutul a fost un animat asemenea elefantului, dar de trei patru ori mai mare, care trăia înainte cu mai multe mii de ani chiar prin părțile noastre. Zilele trecute s'au apucat să sape fundamentul (temelia) unei mari mori la Tinea (jud. Bihor) când zidarii au dat de dintele unui mamut. De frica să nu fie împiedecați în continuarea zidirei, întreprinzătorul zidirei s'a

apucat și a ascuns în pământ dintele, care de altfel este vrednic câteva sute de mii de lei. După aceea însă a spus unui prieten cece a făcut. Acesta a povestit lucrul unui profesor, care s'a dus la fața locului și, desgro-pând dintele, a aflat toate oasele grozavului animal. Ministerul va hotări, ce are să se în-tâmpile cu oasele acestea, cari sunt de un preț de mai pomenit de mare. Ele vor trebui duse într'un muzeu.

Cutremur de pământ în Constan-tinopol și în Corint. Zilele trecute a fost un cutrămur de pământ și la Constantinopol, dărâmand și crepând mai multe case și rănind pe câțiva locuitori.

La Corint (Grecia), care este nimic de tot, a fost un nou cutrămur de pământ, care a dărâmat și pereții caselor cari mai stăteau în aier. În pământ s'au deschis găuri cumplite, iar de pe munți au căzut stânci uriașe în vale. Locuitorii, cari se mai ascundeau încă prin jurul orașului, au fugit cari încotro.

S'a aprins Dunărea. Mai rar o veste care să se pară atât de cu neputință decât aceasta. Și cu toate acestea este adevărată. Pe lângă orașul Pozsony din Cehoslovacia treceau pe Dunăre mai multe corăbii în cari se afla 150 vagoane de benzină. Cum au umplut însă butoaiile la marginea Dunării, a curs o grămadă de benzină în apă. Cum ben-zina este mai ușoară decât apa, ea a rămas deasupra apei. Un lucrător a aruncat mucul său de țigaretă în Dunăre și atunci deodată s'a aprins Dunărea, lungime de vreo 500—600 metri, tocmai pe sub corăbiile cari transportau benzina. Dumnezeu a voit ca să nu se aprindă însăși corăbiile, că atunci se întâmpla o nenorocire de nedescris.

O femeie primar în sat

În satul Talladel din Spania, de trei ani, în fruntea satului este o femeie. Este singura femeie primărea din întreaga Spania. În consiliul comunal din acest sat mai sunt încă 3 femei.

Primăreasa conduce foarte bine treburile comunei. În toate Duminicile ține ședințe, în cari se sfătuiește cu membrii consiliului ce ar fi mai bine și mai folositor să se facă în comună. De când aceasta femeie e primăreasă, școlile din sat sunt în rând, drumurile sunt bune, apa la îndemâna tuturor și averea comunei este bine chivernisită.

Toți sătenii sunt deplin mulțumiți de felul cum primăreasa conduce treburile comuaci.

Și grâul se poate prăși

La școala de agricultură dela Nucet, județul Dâmbovița, de mai mulți ani se cultivă grâul prăsit. Se crede, că și grâul are aceleași drepturi, la o îngrijire mai bună ca și porumbul. Până acum numai porumbul se sapă îngrizindu-se mai bine. La școala dela Nucet s'a aflat, că și grâul se produce mai bine dacă e prăsit. Și anume, în anii buni, grâul neprăsit poate da cam 10—12 hl la hectar, dacă e prăsit se poate câștiga cam 16—18 hl. la hectar.

Prin prășire firul de grâu e mai mult în fața luminii și astfel se poate hrăni mai bine. Apa rămâne mereu la îndemâna plantei, așa că rădăcina într'una are umezeală și nu suferă de secetă.

Grâul prăsit nu e atăcat nici de rugină, nici de tăciune.

Din cauza aceasta prășirea grâului ar fi bine să se facă peste tot locul.

Din viața cooperativelor

Inventare

Cu ce preț să evaluăm mărfurile?

Am arătat că atât legile în vigoare cât și regulile de bună gospodărie cer ca inventarul pentru bilanț să fie calculat cu acel preț, care să fie prețul cel mai adevărat, cel mai real.

Drept aceea mărfurile vor trebui calculate pe prețul de cost, înscriindu-se în bilanț cu aceasta valoare, care — în cele mai multe cazuri — se apropie de prețul cel mai adevărat.

Cum calculăm prețul de cost? Foarte simplu. În registrul de mărfuri (sau a vânzătorului) se găsesc însemnate toate mărfurile atât pe prețul de cost cât și cel de vânzare. Din acest registru scoatem prețul unitar de cost la fiecare marfă și pe urmă socotim.

De multe ori se întâmplă că, având foarte multe feluri de mărfuri, și chiar căutând în registru prețul unitar, chiar cu riscul de a pierde mult timp, nu-l găsim. În acest caz ce e de făcut. Notăm prețurile de vânzare iar din acesta se va scădea procentul mediu de majorare al prețurilor.

Să explicăm! În registrul mărfuri este coloana (rubrica): „Total preț de cost” și „Total preț de vânzare”. Dacă adunăm ambele coloane pe toate paginile vom găsi un total general pentru amândouă. Să zicem că:

„Totalul preț de cost” e Lei 478.916.—
Iar „Totalul preț de vânzare” 526.807.—

Diferința e Lei 47.891.—

Dacă acum facem calculul procentual, zicem: După Lei 478.916.— suma de 47.891.— face cât după 100 (după ce facem calculul iese:) 10. Adecă majorarea este tocmai de 10% în mijlociu, toate mărfurile.

În acest caz din prețul de vânzare vom subtrage 10% și vom obține prețul de cost. Dacă la calcul ne ieșea 15%, subtragem 15% ș. a.

Și aceasta e un fel de socotire a prețului de cost.

Acuma însă o întrebare! Ce ne facem dacă am cumpărat o marfă, zicem cu un preț de 1000.— Lei și astăzi prețul de vânzare e numai de Lei 900.— cât înscriem în inventar? Răspunsul e ușor! Am spus: totdeauna valoarea cea mai adevărată, deci vom înscrie numai 900.— Lei adecă prețul zilei. Dar repet, numai în acest singur caz se încrie prețul zilei!

Afară de inventarul mărfurilor mai avem și inventarul mobilierului din prăvălie. Dar pe acesta cu ce preț să-l înscriem în inventar. când l-am cumpărat, valora prețul de cost, astăzi însă nu mai valorează, deoarece s'a mai stricat, s'a mai folosit, s'a mai uzat. Ce facem?

Facem așa; inventarul mobilierului îl facem pe prețul de cost. Toate bu-cățile ce s'au stricat în așa fel că nu se mai pot folosi, vor fi trecute într'un tablou separat: „Mobilier uzat” care, cu aprobarea Consiliului de Administrație a Cooperativei, va fi scăzut din valoare totală a mobilierului. Iar pentru folosință, pentru „usaj” din câștigul net se va crea un „Fond de amortizare a mobilierului”.

Am dat prin acestea câteva sfaturi conducătorilor de cooperative, precum și membrilor, referitor la întocmirea inventarelor, un lucru de căpetenie la bilanț. Încheiem cu cuvintele unui învățat: „felul cum se face inventarul arată neîndoișos gradul de cinste și prevedere al aceluia ce-l face”.

Luați deci amintel

Grațian C. Mărcuș

FEL DE FEL.

Stărpirea gărgărițelor din mazăre

Mazărea se poate scăpa de gărgărițe în chipul următor: Se întinde mazărea pe un covor și se preseră pe deasupra sare mărunță. E de ajuns, cam 2 kgr. la un metru pătrat. Apoi să amestecă bine cu o lopată.

Boabele de mazăre se sărează bine și nici gărgărițele, nici alți viermi sau insecte, între boabele sărate nu pot trăi.

Mazărea curățită astfel de gărgărițe se poate folosi. Când se prepară din ea mâncare, se spală mai întâiu în trei ape calde și apoi să pune la fiert.

Pentruce este așa de frig

Deși suntem în luna Mai, totuși este așa de frig par'că, suntem pe la sfârșitul lui Noemvrie. Cauza acestui frig nu poate să fie alta decât cutremurele de pământ din Bulgaria. Să știe, că cutremurele de pământ aduc schimbarea vremii: ploii, vânturi mari și răceală. În Bulgaria, unde a fost cutremurul, prin Aprilie a nins. Ninsorea prin Aprilie în Bulgaria e nemaipomenită, deoarece fiind așezată mai la miazăzi de România, are vremuri mai călduroase. Ninsorea prin Aprilie în Bulgaria, e ca și când ar ninge la noi în România prin Iunie.

Cutremurul de pământ din Bulgaria la noi nu s'a simțit. Se simțește însă schimbarea vremii. Frigul din 17, 18 Aprilie a fost din cauza cutremurului de pământ din Bulgaria. Ploaia și gheața ce a căzut la Cluj în zilele trecute precum și furtuna puternică dela București care a ținut mai bine de două zile, să crede, că sunt dorite tot cutremurului din Bulgaria.

Iar frigul, care s'a deslănțuit aproape peste întreaga țară încă e pricinuit de cutremurul din Bulgaria.

Și de câte ori s'au întâmplat cutremure de pământ, s'a schimbat și vremea. Se crede, că și soarele are o înrăurire asupra cutremurelor de pământ. De aceea celea mai multe cutremure se întâmplă iarna și mai mult noaptea decât ziua.

Grăparea semănturilor de toamnă

Pentruca plantele să crească și să se desvoalte bine, le trebuie apă, lumină și căldură. Ca apa, lumina și căldura să se poată folosi, pământul trebuie să fie totdeauna mărunțit.

La semănturile de toamnă însă din cauza

ploilor, a zăpezii, a înghețului și desghețului, pământul prinde pe deasupra o scoarță tare, mai ales la pământurile lutoase, împiedecă căldura să pătrundă la rădăcină și strânge și sugrumă și tulpina.

Aceasta scoarță dacă se uscă, creapă, iar apa din pământ se evaporează.

Din cauza aceasta semănăturile cresc încet, nu se desvoaltă bine și îngălbinesc.

Ca să nu se întâmple aceasta, e bine ca în dată ce pământul s'a svântat și vitele pot să umble peste el fără să lase urme, să se grape toate semănăturile de toamnă. Și anume se pot grapa: grăul, orzul, lucerna, trifoiul, seara și fânățele.

Să grăpează cu o grăpă de fier cu dinții în jos. Să nu se teamă nimeni, că intră colții în semănături. O grăpare face cât o prășila și cât o ploaie. În curând holdele înverzesc și se desvoaltă frumos. Grăpatul semănăturilor de toamnă ajută în vreme de secetă. Dacă după grăpat urmează secetă mai îndelungată, e bine să se treacă și cu tăvălugul de lemn peste semănături.

Celea mai mari orașe din lume

Înainte de războiu, erau 20 de orașe cu peste un milion de suflete. Dintre acestea, zece erau în Europa, cinci în America și cinci în Asia.

Astăzi sunt cu totul 40 de orașe cu peste un milion de locuitori. Dintre acestea 15 sunt în Europa, 13 în America, 11 în Asia și unul singur în Australia.

Cel mai mare oraș este New-York, care are 9.350.000 locuitori. Al doilea este Londra cu 7.660.000. În locul al treilea e Parisul cu 4.600.000, apoi vine Berlinul cu 4.126.000. Chicago cu 3.600.000, Filadelfia cu 2.700.000, Buenos-Ayres cu 2.500.000, Osaka cu 2.115.000, Moscova cu 2.018.000, Sanghiac cu 2.000.000, Tokio cu 1.995.000, Viena cu 1.800.000, Boston cu 1.800.000, Leningrad cu 1.611.000, Detroit cu 1.550.000, Hamburg cu 1.510.000 locuitori și alte 24 orașe cari au între un milion și un milion și jumătate locuitori.

Dionisiu Cacoveanu în D. În 15 Martie 1928 am primit 100 Lei.

Vasile Dreghicui în D. Suma de 100 din abonamentul DTale am primit-o în 25 April 1928.

Simion Gorea în Mil. Abonamentul pe 1928 în suma de 180 Lei l-am primit.

Ludovic Graur în Mil. Am primit suma de 180 Lei, ca abonament pe 1928.

P. Chichifoi în G. Nu putem ști din ce cauză nu primiți ziarul nostru. Noi de aici îl trimitem regulat sub fașia No. 3539. De plățirea abonamentului nu poate fi vorba, având toată încrederea în DVoastră. Cereți Vă rugăm la oficiul postal de acolo. Salutări.

Maia Maior, Oluj. Ne pare bine așa de mult și la „Unirea Poporului”, încât nu lași nici un număr necetit. Îți trimitem numărul de Paști încă odată. Cel din din 22 Aprilie n'a apărut. În numărul din urmă afli și cauza pentru care n'a apărut. Ce bine ar fi dacă copilele ca tine ar ceti cât mai multe „Unirea Poporului”!

Protopop Victor Gergoly. Nu V'am trimis numărul 13, pentru că nu-l mai avem. Numărul din Dumineca Tomii n'a apărut. Bine ați făcut că numărul 11 de care nu aveți nevoie l-ați împărțit între credincioși Vă mulțămim pentru interesul pe care ni-l purtați.

Mediaș. Poezia „Mecanicului” este clădit pe o idee foarte norocoasă, dar versurile sunt încă stinghere și

prea puțin încheiate. Mai încercați și noi nădăduim, că o să ne trimiteti și poezii cari să se poată publica.

Sebeș. „Adresa” bărbătească și foarte cuminte e-a sosit prea târziu, așa că n'am mai putut-o publica atunci, când și ar fi avut rostul ei. Salutări călduroase!

Ioan Săteanu în S. Restanța pe anul 1927 de 100 Lei am primit-o. Vă rugăm să ne trimiteti și abonamentul pe 1928 care face 180 Lei.

Gheorghe Rusu N. Bani trimiși pentru Gazetă pe anul 1928 în suma de 180 Lei i-am primit în 25 Februarie a. c.

Velle Vasiliu a Petri A. Abonamentul trimis de unchiul DTale în 9 Ianuar a. c. l-am primit. Gazeta merge de aci regulat în fiecare săptămână sub Nr. 4959-Cercați la posta de acolo, căci înapoi nu mai vine.

Vasile Coman preot în Petiș. Am împlinit dorința Sfinției Tale înșirând între abonații noștri pe d. Pascu Rez, căruia din 1 Maiu a. c. îi va merge foaia pe numele său. Îți mulțumim de sprijinul promis; cei mulți se urmeze.

Dumitru Popa I. Vasile Ib. Bani de cari faci întrebare în suma de 180 Lei i-am primit în 18 Februarie 1928 ca abonament pe anul 1927. Gazeta Vă merge de aci regulat.

Ioan Buzan în R. Suma de 600 Lei am primit-o, din cari am socotit în abonamentul D. Tale precum urmează: 90 Lei pe anul 1924, 120 Lei pe 1925, 150 Lei pe 1926, 180 Lei pe 1927 și 60 Lei pe 1928. Total Lei 60 Mai aveți de plătit pe anul 1928 până la la 31 Decembrie 120 Lei.

Ioan Toconiță. în G. Am primit Lei 200, cu cari sunteți achitat până la 31 Decembrie 1928, Mai aveți la noi un bon de 20 Lei.

Simion Roșă preot Poșaga de jos. La scrisoarea D. Tale din 25 Februar a. c. Nr. 35, primind azi și suma de 260 Lei, cu onoare Vă răspundem, că din schimbul lirelor italiene am încasat suma de 693 Lei, Ceiace laolaltă fac 953 Lei. Acești bani i-am contat în modul următor:

1. Simion M. Popa. achitat până la 28 Februar 1928, cu 316 Lei.

2. Ioan V. Roșă achitat cu 200 Lei, mai având de plătit până la 28 Februarie a. c. încă 116 Lei.

3. Simion I. Marie achitat până la 28 Februarie a. c. cu 316 Lei.

4. Simion Roșă abonament achitat pe 1927 Lei 90 și pe 1928 Lei 31.

Pe di Simion Roșă din Vâlcea cu data de 1 Martie 1928, l-am trecut între noii noștri abonați.

Gheorghe Suciu, Indianapolis U. S. A. Am primit prin banca „Paștria” 420 lei, din cari am plătit datoria la librărie, de lei 240 și abonamentul pentru Pavel Moga din Bobohalma lei 180. Așadară suntem în rând cu toate.

Redactor responsabil: IULIU MAIOR.

Caut Reprezentant

Societate de asigurare veche, cu renume mondial caută pentru Blaj un reprezentant-general. Oferte se adresează către

L. SETZER

BRAȘOV Str. Principele Carol 5

Nr. (501) 1-2

Morar de meserie

ar dori să intre ca morar la o moară simplă (țărănească) ori la moară cu site. Se pricepe foarte bine la amândouă.

Adresa: DRĂGUȘ GEORGE,
Bazna nr. 387, jud. Târnava mică.

(493) 3-3

Citiți „UNIREA POPORULUI”

AVIZ

Restaurantul lui Ioan Martin din Blaj se vinde din mână liberă, cu întreg aranjamentul ce se ține de restaurant.

Mare avantaj la plată. Doritorii se vor adresa Dlui I. Martin la DI PANTELIMON BRATU, pretor, Miercurea jud. Sibiu.

(499) 3-5

La *Librăria Seminarului* din Blaj se află de vânzare următoarele:

Cărți bisericești

Sfânta și dumnezeiasca Evanghelia, a Domnului și Dumnezeuului nostru Isus Hristos; legătură de carton cu călcâi de piele și cruce aurită Lei 550-

Aceeaș sfântă Evanghelia, în legătură întreagă de piele, cu cei patru evangheliști și crucea aurită „ 2500-

Apostolul sau Faptele și epistolele Sf. Apostoli; legătură de carton, cu călcâi de piele „ 375-

Euhologiu sau Molitevnice legat în pânză, cu cruce aurită „ 260-

Orologion sau Ceaslov legat în pânză cu cruce aurită „ 260-

Antologion sau Mineiul care cuprinde în sine slujbele dumnezeieștilor sărbători, ale Născătoarei de Dumnezeu și ale Sfinților de preste an; amândouă tomurile în legătură tare, cu călcâi de piele;

Tomul I Septemvrie—Decemvrie „ 780-

Tomul II și III legate împreună, cari cuprind lunile Ianuar—August și rânduiala slujbelor de obște ale Sfinților „ 1100-

Triod care cuprinde toată rânduiala din Sfintele Paresimi; legătură tare, cu călcâi de piele „ 510-

Toate acestea cărți se cer dela:

Librăria Seminarului, Blaj jud. Târnava-mică

Octolh mic pe opt versuri, împreună cu altele ce se țin de înserat, mâneacă, Sâmbăta și Dumineca; tipăritură din 1927; legat în pânză „ 110-

Pentecostar mic care cuprinde cântările dumnezeiești dela Dumineca Paștilor până la Dumineca tuturor Sfinților; legat „ 90-

Rânduiala Sf. Ungeri sau Maslul care se cântă de un preot „ 5-

Prohodul Domnului nostru Isus Hristos „ 10-

Psaltirea Profetului și Impăratului David; legătură de carton cu pânză „ 100-

Acatistier sau carte care cuprinde în sine rugăciuni pentru pietatea fiecărui creștin, legat frumos „ 100

Domnului să ne rugăm cârticică de rugăciuni și cântări, întocmită de Dr. Nicolae Brinzeu; legată „ 20-

Cântărețul cu răspunsurile și cântările dela sf. liturghie și dela alte slujbe, pentru tinerime; legat „ 12-